

FILM, SZAKADÁS

*Elhagyott homokpad volt a hátam,
s az éj hulláma verte lankadatlan,
ágy reccsent, a hajnal zárja kattant,
s mint egy film, mit egyszer régen láttam,*

*hunyorgó fényel csurrant rám a nappal.
S te nem voltál sehol. A főszerep
a díszletekre hárult és merev,
csorbult kéz küzdött a mozdulattal,*

*mely kikapcsolta volna azt a filmet,
hogy verje tovább a víz a partot,
félálom volt és eddig tartott,*

*vagy félvalóság, hol játszani illett,
velem vagy nélküled, nem volt az más,
torlódo felhők közt égrianás.*

SÜLLYEDŐ ATLANTISZ

*Test vagy lélek tömegvonzása volt,
mi összerántott bennünket egy éjre,
s örvénylettünk hullámból üvegmélybe,
távolt, közelt az érzék nem latolt.*

*Helyet cserélt a kint a benttel,
határainkon egymást csempésztük át,
észrevétlen foglalni új hazát,
s lélegezni benne önfeledten.*

*Bőröm bőröddel szinte szervült,
magzatlucskba csúsztva eltűnt
kezünk, lábunk, s nem volt csak két uszony.*

*Élő vízben verdesve mindörökre,
így leszünk most már összekötve
ezen a süllyedő Atlantiszon.*